

Magyar Weinsteinek

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

Felül kell vizsgálni a Színművészeti Egyetem etikai kódexét, ha a Sárosdi Lilla által jelzett, illetve az intézményben állítólag történt további zaklatásos esetek a hallgatók és az oktatók függelmi helyzetéből adódhattak – mondta Palkovics László egy nappal azt követően, hogy a színésznő megnevezte Marton László rendezőt mint korábbi zaklatóját. Feltételezésem szerint a gyors reagálású államtitkár közlésének hatására a Fidesz népszerűségi indexe meghaladta a 100 százalékot.

Azt azért Palkovicsnak is sejtenie kell, hogy ez a történet nem csak az egyetemről szól, hanem kis hazánkban a közintézményekben és magáncégekben is előforduló, a főnök-beosztott viszonyal történő gyakori visszaélésről. Ez globális probléma évszázadok óta a patriarchális társadalmakban, amit az is jelez, hogy az itthoni botrányt egy ismert amerikai filmproducer, Harvey Weinstein világhírré vált régebbi, a sértettek által felidézett erőszakos cselekményei váltották ki.

Emlékeztetnék arra, hogy Magyarország, ki tudja, miért, nem ratifikálta még az Európa Tanács isztambuli egyezményét. Az is tény, hogy – noha az Európai Unió tagországai és maga az EU is – aláírták a megállapodást, a tagországok fele még nem ratifikálta. A dokumentum a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzését és felszámolását, valamint az elkövetők felelősségre vonását tekinti fő céljának. Az Európa Tanács és az EU idei közös közleménye szerint Európában minden harmadik nőt ért már fizikai vagy szexuális erőszak, húsz nőből egyet pedig megerőszakoltak. A magyar ratifikáció halogatásának egyik magyarázata lehet az, hogy a Fidesz és a KDNP politikusai nemegyszer megvetéssel szólnak a genderelméletéről.

A fentieket is figyelembe véve tisztelettel javaslom Palkovics úrnak: először söpörjön a saját háza táján! Biztos-e abban, hogy az egykori református lelkész vezette minisztériumban soha nem történt vagy történik nemi indíttatású visszaélés? Nem húsz, hanem néhány éve ugyanis – állítólag – egy nem kis beosztású vezető tett félreérthetetlen és nehezen visszautasítható ajánlatot egy szemrevaló munkatársnőjének. A hölgy nem várt elzárkózása után – ugyancsak állítólag – rendszeresen belekötöttek a munkájába, és tartott a kirúgástól. A történet eljuthatott a Legfelső Helyre, ahol azt az utasítást kapták az intézkedésre jogosultak, hogy a Főnök nem szeretne több vakkomondor-ügyet. Így is történt. A kollegina – business as usual – közös megegyezéssel és némi végkielégítéssel távozott. Így talán nem nyúlnak utána, ha ismét a közzsférában kívánna dolgozni.

Mindez lehet a fantázia vagy rosszindulatú pletyka szüleménye.